

A Oorsprong van rentmeesterskap:

❖ Die voorbeeld van Jesus

- Wat is die verband tussen God se genade en vrygewigheid? (2 Kor. 8:1-2)
- God het sy genade aan die kerke van Masedonië gegee, en hulle het “opgewel in ryk vrygewigheid” (2 Korintheërs 8:2). En dit is die genade van Jesus vir hulle, en vir ons: Alhoewel Hy ryk was, het Hy arm geword (2 Korintheërs 8:9); Hy het die Hemel verlaat om op Aarde te woon; Hy het opgehou om oor die heelal te heers om ‘n skryner te word; Hy het ‘n veilige plek verlaat om in vyandelike gebied te woon; Hy het sy koninklike kroon verruil vir ‘n doringkroon,
- En Hy het dit alles uit liefde vir ons gedoen! (Joh. 15:13; Efesiërs 5:2; Galasiërs 2:20; 1 Joh. 3:16).

❖ Die reaksie op die genade wat ontvang is

- Let op die Masedoniërs se reaksie op genade:
 - (1) Hulle het die genade van Jesus ontvang (2 Kor. 8:9)
 - (2) Hulle het hulself aan Jesus oorgegee (2 Kor. 8:5)
 - (3) Hulle het gesmeek vir die voorreg om ander te help (2 Kor. 8:4)
 - (4) In hulle armoede het hulle bo hulle vermoëns gegee (2 Kor. 8:2-3)
- Wat leer dit ons?
 - (1) Dankbaarheid vir God se genade (2 Korintheërs 9:15). Jesus het alles vir ons gegee. Ons dankbaarheid word betoon deur die begeerte om onself ten volle aan Hom te gee.
 - (2) Begeerte om God se seën te deel (2 Kor. 9:11a). Ons gee aan ander omdat ons dit eers van God ontvang het.
 - (3) Opregte liefde (2 Korintheërs 8:24). Vrygewigheid is bewys dat liefde in ons harte woon.

B Hoe om rentmeesterskap te beoefen:

❖ Deeglike beplanning

- Paulus se voorgestelde plan was om ‘n spesiale offergawe van die kerke van Masedonië en Agaje (die provinsie waar Korinthe geleë was) in te samel om die kerk in Jerusalem te ondersteun (Rom. 15:26).
- Toe die apostel die plan ‘n jaar tevore in Korinthe voorgestel het, is dit entoesiasies ontvang, hoewel geen spesifieke doelwitte op daardie tyd gestel is nie (2 Kor. 9:1-2). Elke lid het egter in sy hart besluit om ‘n spesifieke bedrag te skenk (2 Kor. 9:7a).
- Wanneer die offergawe beplan word, moet elke gesin hulself ondersoek, en realistiese doelwitte stel, in ooreenstemming met hul finansiële toestand.
- Nog ‘n punt wat Paulus in sy plan insluit, is dat hulle nie moet wag om alles op een slag oor te dra nie, maar eerder elke week ‘n bietjie opsy sit totdat hulle die voorgestelde bedrag bereik (1 Kor. 16:2). Op hierdie manier, wanneer Paulus opdaag, kan die hele insameling met vreugde ingesamel word (2 Kor. 9:3-5).

❖ ‘n Korrekte Gesindheid

- Om vrygewigheid by die Korintheërs aan te moedig, gee Paulus hulle die voorbeeld van Masedonië. In daardie kerke het die broeders ‘n gepaste en voorbeeldige gesindheid getoon deur hul offergawes te gee, want hulle het gegee...
 - (1) met vreugde (2 Kor. 8:2a). Hulle was bly om te kon gee
 - (2) met vrygewigheid (2 Kor. 8:2b). Hulle armoede was nie ‘n hindernis nie
 - (3) met plesier (2 Kor. 8:3). Hulle het dit gewillig en spontaan gedoen
 - (4) as ‘n voorreg (2 Kor. 8:4). Hierdie daad het hulle toegelaat om hul liefde vir God en die kerk te toon
 - (5) as ‘n daad van toewyding (2 Kor. 8:5). Sy oorgawe aan God het gelei tot sy oorgawe aan ander

C Rentmeesterskapresultate:

❖ Die eenheid van die kerk

- Die offer wat na Jerusalem geneem is, het ander positiewe gevolge gehad. (2 Kor. 9:12)
- Jode en nie-Jode is deur bande van hulp en dankbaarheid aan mekaar gebind (Rom. 15:26-27). Op hierdie manier is die apostel se uiteindelijke doel bereik: eenheid in die kerk.
- Nog ‘n positiewe effek is dat die manier waarop die offer hanteer is, ‘n spesiale les vir ons vandag inhou: alles moet ordelik gedoen word en volgens korrekte prosedures.
- Paulus het Titus aangestel om toesig te hou oor die insameling, en die kerke het broers aangestel om hom met hierdie taak te help (2 Kor. 8:16-24). Daar was geen ander behoorlike manier om die offergawe in te samel en aan Jerusalem te stuur nie.